

El Baix Montseny

UNS COMENTARIS

Tots els que formem l'humanitat, som solidaris. En virtut d'aquesta solidaritat, nosaltres participem de les aventatges del progrés humà. Tots els avenços que en el trasbalsament dels anys, han fet les ciències i les arts, en cada u dels rams del sapiguer humà, constitueixen un llegat, en el qual tothom hi té una bona part de llegítima. En el gran àpat del con-vit social tothom hi té un plat i tothom en tasta, qui més qui menys, la bo-nesa dels menjars que hom hi presenta. Mercè a n'aquesta solidaritat, ca-da avenç en el camí del progrés, ve a ésser com un cercol que s'engrandeix fins que amb son aixamplament, embolcalla a tots els homes. Per això tots els actes, malgrat ésser l'individu qui els produeix i proposar-se mantes vegades l'assoliment d'un fi individual, devenen ben aviat actes d'un caire social.

Baldament que tothom oirés aquest gran principi de solidaritat uni-versal, que lliga a tots els homes i en sotgés totes les conseqüències que brollen del mateix. Tanmateix la societat aniria més bé i no patiria els estralls d'un desmesurat individualisme, que tot sovint entrebanca la vida humana. L'egoïsta fora quelcom tan foraster i l'avar quelcom tan estrany, que hom no reposaria fins haver-los exilat de la terra. Els rics endevina-rien el caire social que té la riquesa i la propietat i, deixant-ne savorir la seva dolcesa, apaigavarien les rancunies socials que trontollen la societat i serien factors de pau i de germanor. L'obrer compendria que son treball el deu a la societat i besant l'esperit de sacrifici, freturós de treballar per tal de que la major quantitat de benestar caigués damunt dels homes, se-ria pacient i resignat i devindria un gran element d'armonia social. Cada u treballaria per el tot i el tot seria per a cada u.

Aquests ensenyaments cal que arribin arreu del món, a tots els re-cons de la terra; que penetrin tots els enteniments, remoguin la pensa de tots els homes i arborin tots els cors, per tal de que la llur influència de-vingui positiva i eficaç, fent brollar a tot arreu els sentiments de germa-nor i de mutua responsabilitat social. El jorn que ço devingués, els senti-ments d'odi s'haurien fos i tots els estaments socials, embolcallats amb una onada d'amor desinteressat, veurien caure damunt seu els replandents raigs del sol de la vertadera pau social